

Щойно завершився Собор древніх патріархів, або я його називають сямі учасники - Самміт Пентархії. В оприлюдненому підсумковому документі озвучена серед інших питань позиція з приводу Української Церкви.

«З причин, що недавно мали місце в Православній Церкві» Собор підкреслив для всіх Православних Церков поважати і строго дотримуватися географічних кордонів своїх юрисдикцій «в тому виді, як вони визначені Священними Канонами і Томосами про заснування цих Церков»;

Ці слова експерти сприйняли як натяк на невизнання канонічного статусу УПЦ МП в якості «невід'ємної частини» Московського патріархату, оскільки в Томосі про автокефалію Православної Церкви в Польщі, виданому в 1924 році, Константинопольський Патріархат констатував, що ніколи законним чином не відмовлявся від своєї юрисдикції над Київською митрополією.

Відносно усієї Московської патріархії та її канонічних кордонів Константинопольський патріархат дотримується Томосу 1589 року, згідно якого територія сьогоднішньої України не входить в склад Московського патріархату.

Документ підписали представники 4 помісних Церков та уповноважений представник Антиохійського Патріарха.

Самміт Пентархії проходив з 1 по 3 вересня 2012 року в Фанарі (Стамбул). Офіційна назва заходу - Собор представників перших патріархатів і автокефальної Церкви Кіпру.

Вже 3 вересня учасники самміту Пентархії - Вселенський Патріарх Варфоломій, Патріарх Александрійський Феодор II, Патріарх Єрусалимський Феоділ III, Архієпископ Кіпру Хризостом II і представник Патріарха Антиохійського Ігнатія IV єпископ Апамійський Ісаак - оприлюднили коммюніке, в якому виклали перелік рішень минулого Собору.

Від себе можемо додати, що ця подія проливає світло на канонічний статус Православної Церкви в Україні та зокрема УПЦ Київського Патріархату - і, звичайно, УПЦ КП в Харкові, як її складової частини. Ми можемо в контексті даної події бачити, як розбиваються Вселенським Православ'ям міфи про «неканонічність» однієї гілки Православ'я в Україні та «канонічність» іншої об камінь Правди Божої.

Адже [сама історія Української Православної Церкви](#) та особливо - УПЦ Київського

Патріархату в Харкові - показує, що жодні претензії північного сусіда на першість у вірі на нашій землі просто абсурдні, оскільки адміністративний та держаний устрій і самі поселення на теренах сусідньої держави є значно молодшими не лише за віком заснування, але й за часом просвітлення у Православній вірі.

Тож у молитві до Бога та хвалінні Господа будемо сподіватися на скоре вирішення питання визнання Вселенським Православ'ям Української Православної Церкви Київського Патріархату та злиття всіх гілок Праославних в Єдину Помісну Українську Православну Церкву.

І нехай допоможе нам Господь за молитвами Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і всіх Святих Своїх. Амінь.

P.S.

Підтвердити текст цієї статті можна зробивши [запит в пошукових системах](#).